

Ден 1 – Дефиниция „Устойчиво селско стопанство“

Концепцията за устойчиво земеделие обхваща икономическото развитие чрез обвързването на социални и екологични фактори. Един от най-важните принципи на устойчивостта е паралелното разглеждане на следните три аспекта:

За едно **устойчиво селско стопанство** могат да се назоват следните цели:

За екологичните аспекти:

Да се запазят и подобрят плодородността на почвата и качеството на водите, отново да се повиши разнообразието на видове (биоразнообразие) и енергията да се използва пестеливо.

За икономическите аспекти:

Да се подобрят приходите и да се предложи на предприятието сигурност по отношение на приходите. Устойчивото земеделие трябва дългосрочно да подобрява хранителната ситуация и да осигурява достъпа на хранителни продукти за всички хора.

За социалните аспекти:

От социална гледна точка устойчивото земеделие трябва да осигурява сигурни работни места в сферата на селското стопанство. Това означава то да се грижи за трудовата защита и безопасността на работното място, да предлага възможности за учене през целия живот и за участие при взимането на решения на всички социални нива и нива в предприятието.

Несправедливости в заплащането и при разпределянето на работата между половете трябва да бъдат избегнати.

По този начин се насърчава справедливият подход към земята, водата, капитала и иновациите (обновленията) и на заетите в селското стопанство се дава възможността да развиват знанията и уменията си.

Освен това от значение са три основни принципа на устойчивостта¹

- Възобновяемите суровини (ресурси) не трябва да бъдат изчерпвани по-бързо отколкото се регенерират.
- Невъзобновяемите суровини трябва да се използват само до осигуряването на възобновяеми алтернативи и субстанции.
- Изхвърлянето на вредни емисии и твърди отпадъци трябва да бъде в рамките на естественото самопочистване на околната среда, която да неутрализира (компенсира) вредните им влияния.

¹ Herman Daly, Begründer der Umweltökonomie